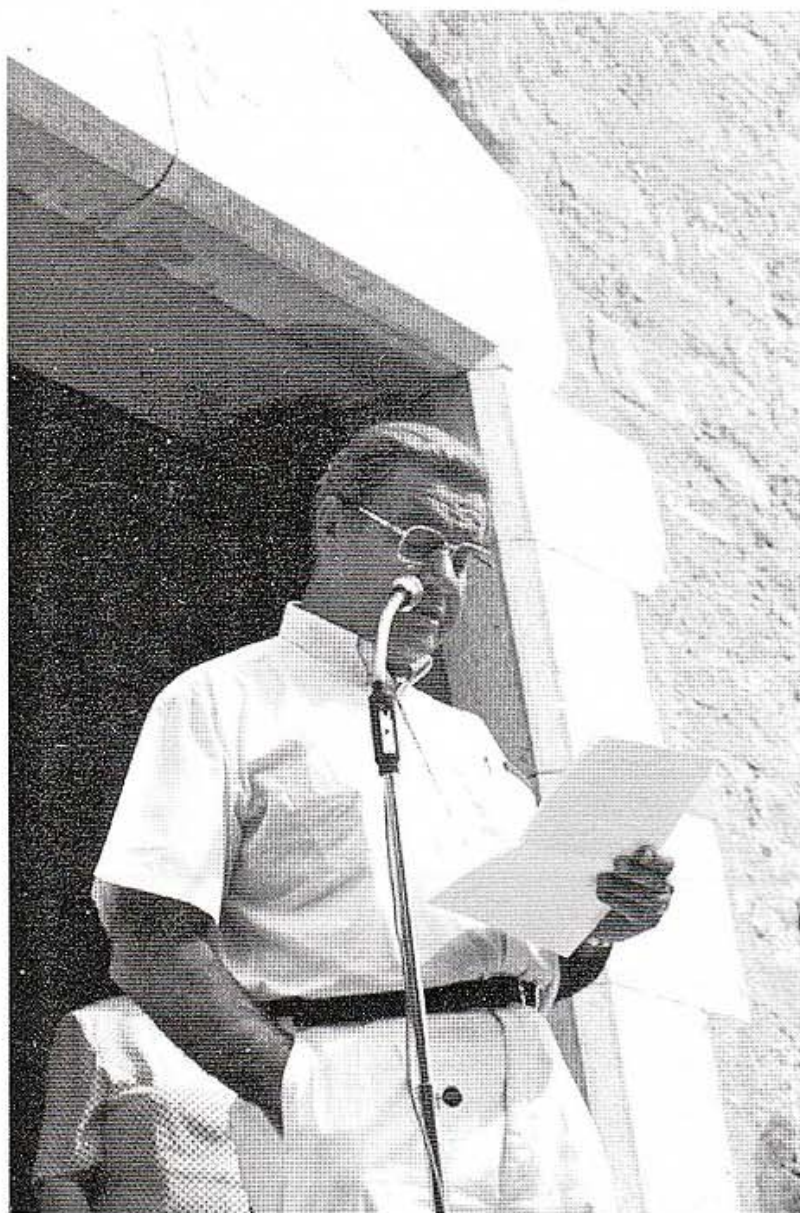

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR 2001 A CÀRREC DE JOAQUIM BONAL

Vull expressar-vos la gran il·lusió que em va fer quan se'm va comunicar que m'havíeu triat per fer el pregó de la festa de Creixell d'enguany.

La satisfacció, perquè els antecedents familiars em situen històricament com a membre d'aquest poble de Borrassà-Creixell des de fa moltes generacions.

Segon, perquè aquesta petició és una demostració de la consideració que em teniu com a veí i amic i que jo agraeixo sincerament.

Tercer, perquè no fa gaires anys, aquest pregó el feia el meu malaguanyat germà Raimon Bonal, amb qui jo tenia una bona relació i per qui sentia un afecte que anava molt més lluny del que és normal entre germans. D'en Raimon podria dir que moltes de les coses que va viure es podrien escriure i que les coses que va escriure cal que es llegeixin.

Així doncs, vull fer palès el meu agraïment per l'honor del qual m'heu fet objecte i espero estar a l'alçada de les circumstàncies.

Encara que he escrit un bon nombre de llibres i articles, sempre ha

estat sobre temes de la meva professió d'apotecari i, per tant, no sóc un expert de la literatura. Per això he triat un relat que barreja la història i la meva professió per presentar-vos la festa major i que he titulat:

Relat entre històric i imaginari sobre Creixell

Amb tota seguretat, Dalmau de Creixell ha estat el personatge més important de Creixell: Cavaller al servei de Pere I i de Jaume I de Catalunya i Aragó, i molt probablement, fill de Pere Creixell i nebot del bisbe de Girona Arnau de Creixell (encara que hi ha malintencionats que diuen que era nebot de Pere Creixell i fill del bisbe de Girona). El que sembla cert és que va lluitar en la batalla de Muret l'any 1213, i que en va ser el principal estratega. Després de la batalla, en què va patir una ferida que va sagnar més de catorze dies, es va retirar a Tolosa, i va ser llavors que va tenir coneixement, que a Creixell, s'hi trobava una herba amb propietats mèdiques tan fabuloses que guaria les ferides de guerra i aturava les hemorràgies en poc temps.

Com a guerrer que era, va pensar que una herba com aquella podria ser una solució magnífica per guarir les ferides de guerra dels seus soldats i va decidir enviar un emissari des de Tolosa a Creixell perquè en portés una quantitat suficient. L'apotecari de